

"Ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb" (Ef 4,4)

I Bedeugen for kristen enhed¹ opfordres vi til at fokusere på ét bestemt tema, det som nævnes i Paulus' brev til Efeserne. I de såkaldte breve fra fængslet henvender han sig til sine nærmeste og opfordrer dem til at vidne sandfærdigt om deres tro gennem deres fælles enhed. Deres liv er baseret på én tro, én ånd, ét håb, og kun derigennem kan de vidne om Kristus som *legeme*.

"Ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb"

Paulus opfordrer os til at håbe. Hvad er håb, og hvorfor opfordres vi til at leve efter det? Håbet er en spire, en gave og en opgave, som vi skal beskytte, dyrke og bruge til gavn for alle. "Det kristne håb viser os en vej op ad en smal bjergkam, ad den grænse hvor vores kald kræver, at vi hver dag og hver time vælger at være tro mod Guds trofasthed over for os."²

Vores kald til at være kristne, er ikke kun en sag mellem den enkelte og Gud, det er et *fælleskald*, et kald til enhed blandt dem, der forpligter sig til at leve efter Evangeliet. I Chiara Lubichs taler og skrifter finder vi ofte henvisninger til enheden, et aspekt, der er særegent for hendes spiritualitet. Enheden er frugten af Jesu nærvær blandt os. Og dette nærvær er en kilde til dyb lykke.

"Da den fælles enhed er så vigtig for en kristen, så følger deraf, at intet er så meget i modstrid med vores kald, som når vi fejler over for enheden. Og vi synder mod enheden, hver gang vi giver efter for individualismens fristelse, som hele tiden dukker op til overfladen. Vi lader os friste til at gøre tingene på egen hånd, til at lade os lede af egen dømmekraft, personlig interesse eller prestige, og til at ignorere eller endda til at foragte andre, deres behov og rettigheder."³

"Ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb"

I Guatemala er dialogen mellem medlemmer af forskellige kristne kirker meget levende. Ramiro skriver til os: "Sammen med en gruppe mennesker fra forskellige kirker forberedte vi bedeugen for kristen enhed. Programmet indeholdt en kunsthøjtid organiseret af unge mennesker, og fejringer i de forskellige kirker. Landets Bispekonference bad os om at fortsætte ud fra denne erfaring og forberede en samtale mellem en gruppe katolske biskopper og repræsentanter fra flere kirker. Disse var kommet fra hele Amerika, for at fejre 1700-året for koncilet i Nikæa. Udover disse aktiviteter oplevede vi en meget stærk enhed mellem os og vi så enhedens frugter: broderskab, glæde og fred."

Patrizia Mazzola og Livets ord teamet

1 Denne uge afholdes på den nordlige halvkugle fra den 18. til den 25. januar, og på den sydlige halvkugle i pinseugen. Teksterne til dette års bøn er udarbejdet af en økumenisk gruppe koordineret af Den Armenske Apostolske Kirke.

2 Tekst af Madeleine Delbrêl (1904-1964), som af mange anses for at være en af de vigtigste spirituelle personligheder i det 20. århundrede (se: wikipedia.org/wiki/MadeleineDelbrêl).

3 Chiara Lubich, Livets ord juli 1985.

"Ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb" (Ef 4,4)

I Bedeugen for kristen enhed¹ opfordres vi til at fokusere på ét bestemt tema, det som nævnes i Paulus' brev til Efeserne. I de såkaldte breve fra fængslet henvender han sig til sine nærmeste og opfordrer dem til at vidne sandfærdigt om deres tro gennem deres fælles enhed. Deres liv er baseret på én tro, én ånd, ét håb, og kun derigennem kan de vidne om Kristus som *legeme*.

"Ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb"

Paulus opfordrer os til at håbe. Hvad er håb, og hvorfor opfordres vi til at leve efter det? Håbet er en spire, en gave og en opgave, som vi skal beskytte, dyrke og bruge til gavn for alle. "Det kristne håb viser os en vej op ad en smal bjergkam, ad den grænse hvor vores kald kræver, at vi hver dag og hver time vælger at være tro mod Guds trofasthed over for os."²

Vores kald til at være kristne, er ikke kun en sag mellem den enkelte og Gud, det er et *fælleskald*, et kald til enhed blandt dem, der forpligter sig til at leve efter Evangeliet. I Chiara Lubichs taler og skrifter finder vi ofte henvisninger til enheden, et aspekt, der er særegent for hendes spiritualitet. Enheden er frugten af Jesu nærvær blandt os. Og dette nærvær er en kilde til dyb lykke.

"Da den fælles enhed er så vigtig for en kristen, så følger deraf, at intet er så meget i modstrid med vores kald, som når vi fejler over for enheden. Og vi synder mod enheden, hver gang vi giver efter for individualismens fristelse, som hele tiden dukker op til overfladen. Vi lader os friste til at gøre tingene på egen hånd, til at lade os lede af egen dømmekraft, personlig interesse eller prestige, og til at ignorere eller endda til at foragte andre, deres behov og rettigheder."³

"Ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb"

I Guatemala er dialogen mellem medlemmer af forskellige kristne kirker meget levende. Ramiro skriver til os: "Sammen med en gruppe mennesker fra forskellige kirker forberedte vi bedeugen for kristen enhed. Programmet indeholdt en kunsthøjtid organiseret af unge mennesker, og fejringer i de forskellige kirker. Landets Bispekonference bad os om at fortsætte ud fra denne erfaring og forberede en samtale mellem en gruppe katolske biskopper og repræsentanter fra flere kirker. Disse var kommet fra hele Amerika, for at fejre 1700-året for koncilet i Nikæa. Udover disse aktiviteter oplevede vi en meget stærk enhed mellem os og vi så enhedens frugter: broderskab, glæde og fred."

Patrizia Mazzola og Livets ord teamet

1 Denne uge afholdes på den nordlige halvkugle fra den 18. til den 25. januar, og på den sydlige halvkugle i pinseugen. Teksterne til dette års bøn er udarbejdet af en økumenisk gruppe koordineret af Den Armenske Apostolske Kirke.

2 Tekst af Madeleine Delbrêl (1904-1964), som af mange anses for at være en af de vigtigste spirituelle personligheder i det 20. århundrede (se: wikipedia.org/wiki/MadeleineDelbrêl).

3 Chiara Lubich, Livets ord juli 1985.